

[Landbrugsministeren.]

sige efter den debat, der førtes ved første behandling. Jeg skal blot sige til det ærede medlem hr. H. C. Toft, at jeg forstår hans bemærkninger om ønskeligheden af ikke at skade Danmark i dets forhandlinger med fællesmarkedet. Men det ærede medlem vil da formentlig give mig ret i, at en forhøjelse af foderkornspriserne som den, vi her foretager — basisprisen forhøjes fra 41 kr. til 46 kr., og der gives et lagertillæg, der bringer den reelle basispris op på gennemsnitlig 48 kr. 50 øre — betyder en ganske væsentlig forhøjelse, også set ud fra det ærede medlems standpunkt. Med hensyn til virkningen i forhandlingerne henviser jeg til og tilslutter mig det, som udenrigsministeriet har ladet tilgå udvalget, og som jeg også forstår at i hvert fald udvalgets flertal har taget til efterretning.

Jeg vil også gerne sige et par ord om det lovforslag, som der ikke foreligger indstilling om fra udvalget, og som ikke gennemføres ved denne lejlighed.

Allerførst vil jeg sige, at det er rigtigt, at jeg med landbruget har indgået en aftale, og den aftale fandt udtryk i de to lovforslag, der blev fremsat her; i lovforslagene bemærkninger er redegjort for, i hvilket omfang disse forslag har fået tilslutning også fra landbrugets side. Men det er også rigtigt, at under drøftelsen af disse forslag og ved forliget med landbruget fremhævede jeg, at jeg følte mig ikke sikker på, at monopoltilsynet på det grundlag, vi havde givet det, kunne gennemføre en prisfastsættelse; jeg troede, at det kunne gøre det, og at jeg også håbede det, er da klart, og jeg ønskede i høj grad, at det skulle kunne gøre det på det givne grundlag, for jeg var ikke tilhænger af og er for så vidt stadig ikke tilhænger af, at fastsættelsen af hjemmemarkedspriser skal være et politisk anliggende. Fra landbrugets side har man jo gang på gang fremhævet, at man vil ligestilles med andre erhverv i så henseende. Nu tror jeg ikke, at landbruget her ønsker 100 pct.s ligestilling; hvis jeg må sige det, tror jeg, man ønsker 102 pct.s ligestilling, men det er i og for sig en anden sag.

Jeg havde fundet det heldigst, hvis man havde kunnet gennemføre en ordning, der fritog politikere og fritog folketinget for at fastsætte det grundlag, der skulle være

gældende for hjemmemarkedsprisen, og derfor gik jeg ind for den oprindelige udformning i den tro, at den skulle kunne gennemføres. Det viser sig imidlertid — og det er da i hvert fald den vigtigste årsag til udsættelsen — at monopoltilsynet eller rettere direktoratet i monopoltilsynet siger til udvalget, at det ikke kan fastsætte hjemmemarkedspriser på det i lovforslaget angivne grundlag, medmindre det får et direktiv, et kriterium, og det er det, der er det afgørende. Dette kriterium, som skal fastsættes — og som nu skal fastsættes politisk — må efter mit skøn nødvendigvis søges fastsat på for fremtiden et så holdbart grundlag som muligt. Det er min opfattelse, at det system med hjemmemarkedspriser, som vi nu er i færd med at gennemføre — altså ikke i dag, men i den nærmeste fremtid — vil føre med sig, at en sådan ordning vil komme til at gælde formentlig en meget lang årrække. Derfor lægger jeg i hvert fald for min del vægt på, at det grundlag, det fastsættes efter, er så fast og så solidt udbygget, som det nu engang er muligt. Om det så betinger, at udvalget skal arbejde i 6 eller i 8 uger, det er jeg ude af stand til at sige, men at det må tage nogen tid, er jeg i hvert fald indforstået med.

Jeg vil gerne både til venstres officielle ordfører og til det ærede medlem hr. Anders Andersen tilføje, at jeg mener ikke, at jeg med tilslutningen til denne udsættelse har brudt det forlig, der er indgået. Jeg har på intet tidspunkt under forligsforhandlingerne med landbruget garanteret for, at disse forslag kunne gennemføres — på intet tidspunkt. Jeg har lovet at forelægge dem, regeringen har tilsluttet sig dem, men det må selvfølgelig være folketinget, der afgør, på hvilket tidspunkt de kan gennemføres. Derfor glæder det mig, at det ærede medlem hr. Anders Andersen sluttede med at sige, at det var om ikke et brud på aftalen så en udsættelse af aftalen. Det synes jeg ikke alene lyder bedre, men det er også mere rigtigt, og det vil jeg gerne fastholde det ærede medlem ved.

Jeg skal her delvis forbigå, hvad det ærede medlem siger om mine udtalelser, som han har læst i bladene. Jeg har ikke selv læst bladene til morgen, det har jeg ikke haft tid til; men jeg glæder mig til